

نیایش

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَلَّنَا عَلَى التَّوْبَةِ

الَّتِي لَمْ نَفْعِدْهَا إِلَّا مِنْ فَضْلِهِ.

• فَلَوْلَمْ نَعْتَدِ مِنْ فَضْلِهِ إِلَّا بِهَا

- لَقَدْ حَسَنَ بَلَاؤُهُ عِنْدَنَا

- وَجَلَّ إِحْسَانُهُ إِلَيْنَا،

- وَجَسَمَ فَضْلُهُ عَلَيْنَا.

و سپاس خدای را که ما را به (حقیقت) توبه و بازگشت (از گناه) راهنمایی کرد،
توبه‌ای که آن را نیافته‌ایم جز به فضل و احسان او.

• پس اگر از فضل و بخشش او، جز همان (نعمت) توبه را به شمار نیاوریم،

- نعمت او در حق ما نیکو

- و احسانش درباره ما بزرگ

- و فضلش بر ما عظیم می‌باشد.